

REDACTIA

Arad, strada Aulich Nr. 1

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe un an 20 cor. pe 1/2
an 10 cor.; pe 1/4 de an
5 cor.; pe 1 lună 2 cor.
Vrî de Duminică pe an
— 4 coroane. —
Pentru România și
trăinătate pe an:
40 franci.

Manuscripte nu se napotază

ADMINISTRAȚIA:

Arad, strada Aulich Nr. 1

INSERȚIUNILE:

de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Scrisorile nefrancate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Șovinisti criminali.

(R.) Șovinismul bântue cu atâta
furie între Maghiari, încât întunecă
minte până și a celor mai luminați
bărbați ai lor. O dovadă nouă despre
aceasta este și un articol recent scris
de Dr. Jancsó Benedek în „Budapesti
Hírlap” (dela 15 c.)

Sub titlul: „Chestia macedoneană”
istoricul redesteptării naționale a fra-
ților noștri dela Pind. Arată d'asemeni
ajutorul ce li-s'a dat din mândrul re-
gal român și ajungând la actuala stare
a lor, constată că ei sunt elementul cel
mai cult în Macedonia: au școli pri-
mare destule și gimnasil bune.

Cu un cuvânt — zice ca con-
cluzie — ei sunt elementul cel mai pri-
mejdios pentru Slavii dela Sud, indeo-
cei pentru Bulgari.

Și în loc să-i pară bine de asta,
învețatul maghiar se întristează și
învețește ca să nu aprobe aproape
pe de-a întregul acțiunea ce se face
în Balcani întru încheierea la un loc
a Slavilor.

Eată așcum cum încheie Jancsó
articolul său:

„...nu comitetul bulgar macedonean
— care pe acea vreme nici n'a existat
— a aruncat deci tăciunele în Macedo-
nia, ci asociația culturală mace-
doneană, care sub pretextul lămurii cul-
turii române a dezvoltat o acțiune re-
voluționară întind să atace integri-
tatea imperației turcești și să restorne
ordinea de lucruri și întreg echilibrul din
Balcani. Că ce s'a întâmplat mai târziu
și cum Românii au provocat
acțiunea bulgară, a cărei intrare în
acțiune a pricinuit actuala situație gravă,
vom mai arăta în decursul discuțiunii
întru asupra celor ce se vor mai petrece”.

Nimeni, în chip mai îndrăzneț,
să pălmuit istoria.

Călătoria în Macedonia a lui Bo-
dineanu, care a scris, la 1863, ce
a venit p'acolo, activitatea de-apostol
a lui Glodariu, care a întemeiat cel
mai mare gimnasiu românesc în Mace-
donia (la Bitolia), activitatea ca publi-
cist și ministru a lui Urechia, alui
Burada și a tuturor celor cari s'au
interesat de soarta Românilor mace-
doneani, neexceptionând nici chiar cele
ce s'a făcut înțeleptul rege Carol, pen-
tru publicistul și istoricianul maghiar
sunt acțiune revoluționară.

Atât de mult i-a întunecat șovi-
nismul mintea, în cât deși recunoaște
că România ajută școlile din Mace-
donia pe față, cu știrea și aprobarea
Sultanului, totuși afirmă că Românii
sunt integritatea Turciei.

Turcii nu-și înțeleg deci intere-
sele, ci trebuie să le deschidă ochii
fratele lor Jancsó Benedek.

Dacă așa vorbește un învețat ma-
ghiar, un bărbat care-trece drept cel
mai profund cunoscător al chestiei
române, ce să ne mai mirăm de mi-
rozeniile ce zilnic citim în presa șo-
vinistă?!

Și când glăsuște astfel înveța-
tul maghiar? Când Bulgarii au ajuns
la paroxism și scriu după cum ur-
mează:

„România și pregătește năvălirile ei
criminale dar uită că dela Dunăre, dela ma-
lurile Mării Negre pân' la râul Sar și de
acolo — până la Marea Albă, există unul și
același popor. Acest popor, ca un leu care
pândește, se va repeși asupra zimbriului mol-
dovean și atunci se va vedea un războiu ciu-
dat căci România va fi ștearsă de pe harta
Europei ear în locul ei are să se reverse
una și același mare slavă”.

Când însuși „Budapesti Hírlap”
(în același număr în care publică ar-
ticolul lui Jancsó) dă alarmă că „Fer-
dinand de Coburg subvenționează câte
cu 10.000 franci comitetul revoluționar
din Sofia ear guvernul îl ajută câte
cu 20.000 franci anual”...

Când „Vecerna Posta” se mai
aventă și la frasa:

„Vor Românii să știe cine este Sara-
foff? O spunem în două cuvinte: ceea ce a
fost Napoleon, este acum Sarafoff. Și un
fir de păr al acestuia prețuiește pentru noi
mai mult decât întreaga Românie”.

De amenințările ridicole, se în-
țelege, vom rîde toți. Ceea-ce spun
înșă Bulgarii despre marea slavă, este
un adevăr, o stare faptică. Românii
sunt elementul icuit între Slavii dela
Nord și cei dela Sud. Românii sunt
elementul care în Balcani stau ca un
zind la hotarul Turciei și îngreunează
visul slav: să se facă toți o apă,
marea slavă!

Tot adevăr este înșă și aceea,
că în momentul în care s'ar distruge
zidul ridicat de Români, li-ar veni rîn-
dul Ungurilor, în primul rând și apoi
monarhia austriacă, așa că colosul
barbar dela Nord ar ajunge în ime-
diata vecinătate a popoarelor culte
din centrul Europei.

Ungurii cari agită deci în contra
politicei României, sunt ori niște
inconștienți ori niște criminali: ei
slăbesc astfel propria lor existență și
mână apa la moara Slavilor, dușmanii
noștri comuni. Și până la Andrassy,
și de atunci incoace, bărbații de stat
maghiari și-au dat adecă seamă de
marea primejdie a Slavilor. Ce rost
avea altfel ocuparea Bosniei și
Herțegovinei și de ce s'a încheiat
tripla alianță ear România a fost
atrăsă și ea în sfera de interese ale
acestei alianțe? Și contra cui Ro-

mania a ridicat forturile de la Nă-
nolosa (drumul spre Muntenia, pe
unde numai Rușilor li-ar veni minte
să treacă), și de ce a cheltuit sute
de milioane fortificând Bucureștii?

Odinioară un primat al Stri-
goniului s'a aliat cu Turcii în contra
lui Ferdinand, primul rege ungar din
casa de Habsburg. Eată ș'acum, un
distins publicist maghiar scrie în contra
Românilor, aiașii firești ai Maghi-
arilor și servă astfel intereselor
slave, deși de la Mohaci și până
acum Ungurii au putut să învețe că
numai alipinduse de Austria și elementul
românesc pot fi siguri de existența lor
națională.

Ce demon îl indeamnă oare pe
Dr. Jancsó Benedek să caute a în-
tări între Unguri și mai mult idei
cari și până acum li-a adus numai
nenorociri și desastre?

CONGRESUL NAȚIONAL BISERI-
CESC al Românilor gr.-orientali este con-
voat la Sibiu pe ziua de 1/14 Octombrie
printr'un circular adresat de metropolit
tuturor deputaților congresuali.

Alegerea președintelui cercului stu-
dențesc din Budapesta a făcut mult sânge-
rău ultra-maghiarilor cari sbiară și injură
pentru că jidanii au fost adrobiți. Este sem-
nificativă aceea alegere, căci ea ne dove-
dește că antisemitismul a prins sănătoase
rădăcini în sinul tinerimei universitare. Se
apropie ceasul ca și Ungurii să-și dea seamă
de acest neam parazit, care atât de mult
l'a exploatat și exploatează naivitatea.

Steașca Kossuthismului apune. Fiul
lui Kossuth Lajos își pusese de gând să re-
organizeze partidul independist 48-ist, și pen-
tru sfârșitul acesta era hotărât să facă un
turneu prin orașele principale ale Kossuthis-
mului, cari în vremuri trimiteau în parla-
ment numai deputați Kossuthiști. Care-i fu
înșă amarnica dezamăgire, când chiar frun-
tașii partidului din Kaposvár, un cerc unde
altădată nici nu era cu putință să se presinte
alt candidat la alegerile dietale decât inde-
pendist, îl anunță că „în vremea de acum
nică nu există partid” Kossuthist în orașul
lor!

S'a văzut deci în dureroasa situație,
fiul lui Kossuth Lajos, de a abdica de
organizarea unui partid — care nu există.

Din Comorn, și din aproape toate păr-
țile țării, unde Kossuthiștii înainte dominau situa-
ția, vin tot triste vești pentru Ferencz, în
privința situației partidului. Și cât de strașnic
era odată acest partid!

Causa repedei sale lunecări pe panta
declinului o găsim în desmembrarea partidu-
lui; ne aducem aminte că o fracțiune s'a fă-
cut cal la tranșayul lui Wekerle și Bánffy,
ducând la deal legile politico-bisericești ear o
urmare a acestui fel de politică, etc. a fost
retragerea lui Luszth Gyula din presidenția
partidului Kossuthist prin declarațiunea că
nu se poate face politică într'o societate atât
de decăzută.

Va veni un timp, și nu este tocmai în-
depărtat, când poate nici fiul tătâne său
nu-și va găsi un cerc unde să fie ales de-
putat!

Sistemul bacșifului, ca la judecata
turcească, s'a introdus și la Budapesta, la
facultatea filosofică. Și nu e vorba de pro-
ces la mijloc, ci pur și simplu de înscrie-
rea studenților. După cum aflăm din unele
ziare maghiare chiar, un candidat ca să se
poată înscrie, trebuie să treacă prin două
uși, și la fie care ușă, ca să poată intra în
antișambra și apoi în biroul decanului fa-
cultății, dă de câte un servitor, care nu-l
lasă să intre până nu-l pune în palmă un
fiorin.

Ce se fac în această situație studenții
săraci cari mai cu seamă la filosofie se
concentrează? Pot rămâne pe dinafară.

A ajuns tinerimea luminată la chero-
mul servitorilor? A ajuns bacșiful să taie
drumul unei cariere?

E revoltător!

Agrarii și mercantiliștii. Agrarii ma-
ghiarilor vor ține la 8 Octombrie la Cașovia
un congres. La 15 și 16 l. c. se ține în
Miqcolț congresul comercianților maghiari
din Ungaria.

Congresiștii din Cașovia, cari se bu-
cură și de simpatiile ministrului Daranyi,
vor avea să discute modalitățile prin cari
poate fi salvată proprietatea, în special mica
proprietate rurală, de usurări, de exploatarea
celor ce învețesc ițele la Burse, cu un cu-
vânt, vor căuta mijloacele de a împiedeca
ruina economică.

La rândul lor, negustorii vor cere ca
politica vamală să nu fie basată pe tarif
autonom, ci pe principiul părții celei mai
favorizate, prin convențiune. Vor mai cere
modificarea birurilor, în sens favorabil in-
dustriei și comerțului, — ceea ce, după
agrarii, ar fi în detrimentul proprietății.

Cei-ce vor să „naționalizeze” pământul,
s'au luat la luptă cu — jidanii.

Ultima încercare.

Cuvintele Majestății Sale Mon-
archului adresate lui Javorski, cu
ocazia primirii deputațiunii galițiene, care
și-a prezentat omagiile față cu Augustul
Suveran, sunt obiectul unor asidue co-
mentarii.

Ultima încercare de-a păstra tere-
nul constituțional în guvernarea Austriei
s'a făcut prin dizolvarea Reichsrathului
și ordonarea nouilor alegeri, acesta este
cuvântul Coroanei.

Dacă nici nouile alegeri nu vor da
rezultatul dorit, nu vor aduce un parla-
ment capabil de-a lucra, este evident că
nu se vor mai căuta mijloace paleative,
ci constituționalismul va fi pur și simplu
suspendat și înlocuit prin — absolutism.

Eată unde au dus „părinții patriei”
din jumătatea de peste Leitha lupta con-
stituțională: către rezultatele înverșuna-
tului antagonism provocat, în ultima ana-
lisă, de aplicarea prea puțin sinceră și
incompletă, a principiilor constituțio-
nale!

După prevederi, cu greu ne-ar veni
a crede, ca nouile alegeri să creeze o
nouă situație, așa că pare inevitabilă
ultima ratio: absolutismul.

Invederat este, că starea de lucruri
din Austria nu va lipsi de-a influența
și asupra situației din Ungaria. Ziarele
maghiare nu contestă aceasta, ba își ex-
primă chiar îngrijorarea față cu ceea-ce
reservează viitorul.

„Noi trebuie să ne păzim — zice
„Budapesti Hírlap” — ca nu cumva
să fie răpita și Ungaria de criză”. „In
Ungaria—zice „Egy e t é r t e s” — par-

tidul 67-ist va primi cu cea mai mare jale și frică sfârșitul erei constituționale în statul vecin“.

A se „păzi“, în acest cas, ar însemna a preveni falimentul parlamentarismului maghiar, care, continuând de a înainta în făgașul pe care merge astăzi, prin înlăturarea majorității popoarelor din țară dela viața coconstituțională, nu poate să ducă decât la aceeași ultimă rată, la „sfârșitul erei constituționale“.

Pe noi, Românii ne-ar bucura revenirea la absolutism, care în toate împrejurările e preferabil unui constituționalism deghisat, care ne calcă în picioare.

Din România.

Intrigi bulgărești.

Guvernul bulgăresc strins cu ușa de Comitet, caută să prelungească acțiunea diplomatică pentru a da timp armatei bulgărești de a se pregăti, dar mai ales pentru a da timp Rusiei de a se mai descurca puțin din afacerile din Extremul-Orient.

Guvernul bulgăresc vrea să pue acum la cale o mediațiune a Turciei pentru că asemenea acțiuni se pot prelungi de obicei la infinit.

România, simțindu-se absolut în dreptul său, nu poate primi nici o intervențiune străină în conflict, nici chiar a unui puterți amice sau aliate.

Bulgarii fac acum pe prevenitorii scor nind svonul că s'ar fi pus la cale o intervențiune din partea Sultanului.

Frica Bulgarilor.

Cu toate laudele lor sfruntate și atitudinea de agenți provocatori pe care o au Bulgarii față de Români, îi inspăimântă eventualitatea unei acțiuni serioase cu România. Ei știu că în cazul acesta ar fi absolut inferiori față de armata română, dar pe de altă parte le e groază de eventualitatea unei expulșări în masă a Bulgarilor din România.

Această Ingrămădire de oameni ar încerca foarte mult pe Bulgarii și ar face să se înăsprescă criza, care și așa este foarte gravă.

O migrațiune în masă a Bulgarilor în țeara lor așa de sărăcită, ar face să izbucnească cu siguranță revoluția, mai ales că și țărani din ținuturile unde încă nu s'ar ridicat starea de asediu, au început să se miște și nu vor să audă de plata dijmei.

Astfel că armata bulgară ar fi imobilizată în parte de teama unor excese din partea țărănilor revoltați, care n'au ce mânca și puțin le pasă de politica lui Saracoff și de planurile pan-bulgărești.

† Aron Densușianu.

Sâmbătă noaptea a încetat din viață harnicul profesor dela universitatea din Iași, infocatul naționalist, Aron Densușianu, un distins membru din generația trecută, care părăsind Ardealul se stabilise în România.

Aron Densușianu s'a născut la 1838 în satul Densuși în Transilvania, din familia Pop de Hațeg; numele Densușianu i s'a dat de profesorii din Blaj pentru a-l desemna de multe nime Pop. Studiile și-le-a făcut la călugăria franciscană din Hațeg, la gimnaziul din Blaj (1852-60) și la academia de drept din Sibiu (1860-64), unde a colaborat la „Amicul Școalei“. În 1864 s'a căsătorit și s'a așezat la Făgăraș, ocupându-se cu advocatura și fiind conducătorul opoziției române în comitat până la 1875. În 1873 i-s'a intentat un proces politic, pentru care a stat în închisoare o lună de zile. În cursul activității sale politice a întemeiat ziarul „Orientalul latin“ în colaborare cu Nicolae Densușianu, Teofil Francu și Ioan Lăpădat. La 1875 s'a mutat la Brașov, ear' în 1880 a trecut în România și la 1881 a ocupat catedra de limba latină la universitatea din Iași.

Stabilit odată în România, desvoltă o strgincioasă muncă pe terenul literar și didactic.

Lucrările sale mai importante sunt: „Negriada“, epopee națională în 24 cânturi; „Istoria limbii și literaturii române“, apărută în două ediții.

„Cercetări literare“; „Hore oțelite“, cântece de războiu; „Valea vieții“ poezii; „Revista critică-literară“, în colaborare cu fratele său Ovid (Iași 1883-97). A mai publicat: „Arta poetică a lui Horatius, tradusă în versuri și operele de critică: „Aventuri literare“ și „Din vocalismul latin și român“ (1882).

Cum stăm cu directoratul la gimnaziul din Năsăud?

Năsăud, la 12 Sept. 1900.

E lucru de mirare, că despre chestia atât de importantă a directoratului din Năsăud, abia se mai aude vorbind icf-colea. Ne prinde silă, când vedem neconsecvența și slăbiciunea, ce reiese din lipsă de curaj și energie — ba chiar din neconstința de drepturi ce o dovedesc grănițerii din district. Și cum să nu fie neconsecvenți aceia, care anul trecut — văzând noul atentat al guvernului față de gimnaziul nostru din Năsăud — în chestia directoarei, au protestat cu atâta tărie în contra alegerii volnice a lui Gheție; ear' astăzi îi vezi cuprinzându-se cu vesitul Gheție și cu cefalații oameni de pânura lui? Cum să nu fie lipsă de curaj și energie, ba chiar neconstința drepturilor sale, când patronii și susținătorii acestui gimnaziu, la cea mai mică ordinațiune volnică a guvernului, în confuziunea lor ei nu știu ce poziție ar fi de luat în contra acelor, care și-au pus în gând nimicirea gimnaziului și peste tot distrugerea intereselor noastre grănițerești.

Numai astfel se poate explica cum chestia directoratului din Năsăud se trăgănează de pe o zi pe alta, ba se face chiar uitată. Ne vine însă a crede, că oamenii de bine nu ar înțelege pericolul, ce mai amenință gimnaziul nostru până când în fruntea lui se suferă un caracter, ca și al lui Ion Gheție. Doar toți îl cunoaștem pe acest om, care de atâtea ori a fost lăsat în fruntea opiniei publice. Toți știm, cum el cu ajutorul soților săi de clică, având de dascăl pe gloriosul Ciocan, a machinat de atâtea ori contra deciziunilor aduse de comisiunea administratoare a fondurilor. Au doară cei de la cărma fondurilor grănițerești nu o înțeleg aceasta? Nu ved ei în portretul Gheție unealta nefastă a lui Ciocan, a cărui fapte rușinoase au umplut o pagină neagră în istoria gimnaziului nostru? Nu ved și efectele dezaastroase, ce le-a avut special față de gimnaziul nostru directoratul lui Ciocan? Tabla ungurească, sigilul ungurese ei până și steagul unguresc — pe gimnaziul nostru nu sub Ciocan au fost inaugurate? Ei atunci cum stăm?

E cu neputință, ca dnii de la cărma fondurilor să nu priceapă aceasta. E cu neputință să nu vadă, că tot pe calea dascălului său bate și actualul director substituit Gheție. Căci nici el nu se lasă înapoi. Numai într'un an câte lucruri demne de Ciocan & Comp. nu a făcut! În sanctuarul gimnaziului, ridicat cu preț de sânge, cât de minunat arangează el războiurile patriotice? La atari sărbători se invită toți oficialii de stat din loc, pe edificiul gimnaziului se arborează tricolorul unguresc, ear' Gheție dispune să se declame cu glas tare poezia ungurească: „A Magyarokhoz“ (bună oară în 11 Aprilie anul trecut). Așa, că astăzi aula gimnazială pentru toți patrioții de aici servește ca loc de arangare a sărbătorilor ungurești. Dar apoi rapoartele gimnaziale și testimoniile școlastice — publicate paralel ungurește nu sunt rezultatele rușinoase ale ostenelelor mârșave a clicii Ciocan — Gheție? Le au dat degetul și ne iau ei mâna.

Toate acestea s'au întâmplat și se întâmplă înaintea ochilor nostri, toate sunt lucruri de publicitate și dovedesc cât de bolnăvicioasă este starea, în care se află institutul. Cum se explică atunci indiferentismul celor competenți în această afacere atât de importantă? Până când se va tolera această stare a lucrurilor? E timpul să ne deșteptăm odată din letargie și să salvăm, ce e de salvat!

Sărmanii părinți și moși ai nostri au trăit între împrejurări atât de modeste, și-au tras de la gură, numai ca să ne răzândă noue. Recompensați pentru multe sacrificii aduse întru apărarea intereselor naționale și a Casei Domnitoare, nu și-au împărțit banul, ci inspirați de conducătorii lor, au hotărât să asigure viitorul copiilor lor, viitorul nostru și al generațiunilor următoare, prin înființare de școli, care să răspundă știința și să deștepte sentimentul național.

Câte speranțe și-au legat ei, pînă la fundatorii, de aceste școli și îndeosebi de gimnaziul, a cărui înființare a întâmpinat atâtea greutăți? Cu căia îndestulare și au închis ei ochii, crezând că au ușurat soarta următorilor lor. Și ei, suflete nobile, nici închipul nu și-au putut, că vor soși și de acele timpuri, când pe bunul lor câștigat pe prețul atâtor vieți vor diriga sărăniul de neam și de sânge. Nici prin minte nu i-a trecut lui Todoran și soților săi, că în loc de cavintele, ce le zicea el când îl trăgeau pe roată „Nu vă lăsați fraților! între următorii lor se va striga cu glas înalt: „Romlânak indult hojdan erős magyar. . . . Nem látod Árpád vére miként fajul“, precum se face bună oară astăzi — în sanctuarul gimnaziului grănițereșc. Nu au visat bătrânii nostri, că pe averea lăsată de ei se va arbora vreodată tocmal tricolorul unguresc, pe care ei nici între ademeniri, nici între bajocuri nu l'au primit, ci au rămas neclintii în credința jurată. Caci, ce alta voește su zică: „Für standhaftes Ausharren in beschworenen Treue“ de pe steagul grănițereșc, pe care bravii următorii de astăzi l'au dat uitării?

Ce bine pentru acele suflete nobile, că au dispărut în mare parte, înainte de a vedea slăbiciunile noastre! Abia vre-o câțiva mai sunt azi în viață dintre acei veterani, care cu lacrimi în ochi privesc cum ne ruinăm, cu mâni sacrilge risipesc, ce au adunat ei, nimicesc, ce au eluptat ei.

Dar' apoi chiar dacă nu e slăbiciune pentru ori cine a trăit o viață întreagă fără să adune ceva pentru binele de obște, e mare slăbiciune, când nici averea comună adunată cu greutate de antecesorii nostri pentru scopuri atât de sublime nu am simțit-o și nu o știm chivernisi, cum se cuvine, ci am lăsat-o să se prăpădească și să fie exploatată pentru deosebite interese particulare. Cum să nu fie slăbiciune, când instituttele noastre întemeiate și susținute cu atâta sacrificiu le lăsam pradă volnicilor străine, care tind a le nimici? Cum să nu fim moleșiți când suferim ca gimnaziul nostru să fie condus și mai departe după modul de vedere și tactică lui Ciocan și a soților săi, care împing institutul spre prăpastie? Până când se va suferi deci ca un caracter stricat, ca și Gheție să fie în fruntea unui institut, menit să dea creștere unei generațiuni întregi?

Nici chiar dl Gheție nu ar pute susține cu tărie convingerii, că persoana sa nu este întinată de atari păcate, cu care e învinovățit înaintea opiniei publice. Ar fi cu un neadevăr mai mult din partea D-sale și a soților săi, când ar susține, că de aceea îi scoatem la iveală scăderile, pentru că nu e descendent de grănițer. A susține așa ceva ar fi și o absurditate, pentru că de ce n'a dovedit dl Gheție față de instituțiunile noastre, înțeleg față de gimnaziu și chivernisirea și sublimă. Pentru ce s'a făcut discipul și apoi frate de cruce al lui Ciocan? De ce n'a încercat prin o

activitate serioasă și vieță cinstită a se arăta vrednic între colegii săi și a dovedi patronatului capabilitatea sa de a conduce un institut de creștere?

Dar' el a lucrat cu totul contrar. Și-a bătut joc de gimnaziu, și-a bătut joc de patronat, pe care l'a lăsat până înaintea guvernului. Absentează de la prelegeri că e 3-4 săptămâni, în care timp colindă pe la comite, pe la ministru și se cătușete înaintea lor, pe când ar trebui să se cătușete înaintea patronatului, înaintea comisiunii fondurilor, care singură are dreptul de a denumi profesorii și directorii la gimnaziul nostru. A dat prin această anșă guvernului de a ne usurpa și puterile drepturi, ce le mai avem.

Chiar și numai această li dență de ajuns nemernicia și răutatea. Dar' dacă ne ocupăm de moralitatea lui? Atunci ne îngrozim! Și ce credeți? I se dau declarațiuni publice, în care e numit „om dis-cualificat“, „imoral“ până când în urmă — cu groază trebuie să spun — și „călău“. Și toate acestea și se țar prea moderate, deoarece ce nu reflectează nimic. (Pagubă, că din necesitate mă ocup de astă dată de el) Dar' apoi acestea sunt compatibile cu conduita unui persoane, care pretinde a fi în fruntea unui institut de creștere, în fruntea unui gimnaziu? Nici decum! Să profanează institutul, se infectează spiritul de educație. Atunci nu e mirare, că tinerimea se demoralizează, văzând că tocmal dl director i-a premers cu exemplul. Și apoi ce rău mai mare ne trebuie?

Tocmal de aceea, având în vedere cele premise, revocăm tuturor descendenților de grănițeri din districtul Năsăudului, domni și opincari, — să se ocupe serios de chestia aceasta. Cel mai învâțat să explice la cel mai puțin învâțat, ca astfel toate părțile să fie bine informate. Să pășim cu energie în fiecare comună grănițerească, să ridicăm glasul nostru — împreună cu poporul — căci drept avem.

Să pretindem prin reprezentanții comunelor noastre grănițerești dela comisiunea administratoare a fondurilor noastre, să nu dormiteze, ci să fi conștie de chemarea sa și să pareze ori-ce atacuri îndreptate în contra bunului nostru strămoșesc și în contra instituțiunilor noastre grănițerești. Să pretindem sanarea situației demne de compătimit a gimnaziului nostru! Să-i recâștigăm reputația ce o avea sub Dr. Lazaru și până la odiosul Ciocan. Să nu mai suferim, ca destinele unei instituțiuni sante a noastre să fie în mâinile sacrilegale ale unui Ciocanist și „imoral“ ca și Gheție. Să se rezolvească odată chestia importantă a directoratului și încă spre mulțumirea noastră a tuturor. Să vedem în fruntea gimnaziului o persoană demnă de acel post onorific, care să fie conștie de înalta misiune a oficiului său. Comisiunea administratoare are deci deobligământul moral, de a satisface adevăratele dorințe a noastre. O facem totodată responsabilă de urmări, dacă chestia directoratului — dela gimnaziul din Năsăud — care ne ține în o agitațiune continuă, nu se va rezolva spre mulțumirea generală a tuturor descendenților lor de grănițeri și încă cât mai curând!

— Una la zi. —

Traian scrie:

„Baclucurile ce i vin peste cap îi fac să o apuce pe uliți dosnice ori să o țelească după cum poate“.

La aceste șire „Tribuna“ adaugă: „Ei, mie mi spui? Ar zice Eugen Brote“.

De ce tocmal Eugen Brote, autorul „șirelor“? Doar d sa n'a fugit, căci plecase în străinătate înainte de a ști de procesele simple nu s'a mai întors când a auzit că l'au implicat în 17 procese d'odată. Dacă nu știți că Mentorul d-lui Dr. Rațiu a fugit întâia oară, întrebați pe Dr. V. Branighe.

ȘOAPTE

Bădiții.

Că din dorul meu de-aseară
Foc făcea s'aprinzi c'țear'.

Cine și-a spus măi bine și măi frumos,
și-a cântat dorul năprasnic cu măi multă
sugestivă decât anonimul poet ce a în-
scapat simțirea intimă în cele două versuri?

Văpăia ce din focul dragostei se avântă
și măi cuprinde, cu câtă putere e prinsă
de postol, care a lăsat generațiilor să-și
deie din gură în gură simțirile sale dintr'o
bucă, prinsă pe coardele lirei!

Și aceleși ispite, aceleași desamăgiri în-
tâmplătoare le trăiește și... durerii mele un
cuvânt și măi potrivit vestiment nici cum
nu găsește, decât în tânguirea versului popo-

Și din lacrimile mele
Făcea două isvoarele,
Să te 'necl. bădiț-o, 'n ele.

Elvira.

Lărași de prune — indignați.

Sibiu 15 Septembrie.

Bieții, ori măi bine zis „băieții“ auto-
cruși din Sibiu, s'au supărat foc pe co-
munitățile „Tribunei Poporului“ din mo-
mentul, că am avut cutezanța a arăta, în ce
privind administrarea averea națională și
ce program frumos și-au luat de a face
la librărie—vinărsărie. Și ca să scape de
această blamă, au mobilizat aproape în
toată personalia redacțională, ca priu ar-
tistic fulminanți (!) și cu propria lor iscăli-
ră să combată acest adevăr. Numai cât
degrabă vor căra apă cu ciurul să spels
harapal, cât harapal tot harap rămâne, ear
harap rămâne și măi departe, unde e
harap? unde e cauză?

Prinul martir al acestei ere „prunis-
te“ — ar zice de pildă secesionistul dela
bucurești — a fost dl Vasile C. Osvada, care
a luat odiosul rol, ca să desmintească
ceea ce el însuși au publicat în „Foaia Po-
porului“, că adică „cancelaria de mijlocire
comercială“ din Sibiu, str. Poplăci
nr. 15 nu privește susținerea prăvăliei —
cancelaria librărie — ci este o afacere a d-sale
personală.

Vine apoi „fostul martir al „Trib. Po-
porului“ — el o zice, dar' între noi fie zis,
măi ni-se pare măi potrivit titlul „fostul
martir al „Trib Poporului“ — dl Aurel Trif,
când el nu cunoștea afacerea cu prune.
El se năpustește asupra „Tribunei Popo-
porului“, pentru că a arătat prostiile ce se pu-
blică în „Enciclopedia Română“.

Cel măi năprasnic între ei e fratele
Samurache. D sa, deși știe foarte bine afa-
cerea cu prunele, ba am pute zice, e cel
măi competent, totuși nu cutează a o aminti,
ci de totul „prea delicat“, ci dă înainte
ca calapodul lui Trif, și ajunge la rezultatul,
că „Tr. Poporului“ nu măi are „amic“ în
Sibiu, decât trei scriitori din birourile Con-
sistorului“.

O fi! Nu voim să arătăm că „amic“
e „dar“ fie numai tref, îl asigurăm, că
bucureștii lor în Arad nu au nici unul.

Lasă că noi nici nu căutăm așemenea
măi, ear se schimbă după-jum bate ven-
tul. De pildă colegul Samurache, era la in-
scapat cel măi înfocat aderent al „Tribunei“
în contrar partidei lui Miron. În anul 1892
când ca redactor la cea măi odioasă foaie
de pe atunci, „Telegraful Român“, ear de
și având alte combinații de a regula B-
ucureștii cu „Dreptatea“, eși, până a nu fi dat
word. Nimicindu-i-se speranțele cu Banatul,
când apoi în serviciul D-ului Rășiu, unde
administrând averea națională, făcu propu-
șterea șefului său să facă din librărie —
vinărsărie.

Ear cum merge cu prunele, se poate
vedea și din următoarele:

Marți în 11 Septembrie st. n. strada Po-
plăci era plină de carș cu prune, de pe țeara
Ștefan și țearăni căutau după Samurache în
măi capulul. El adecă li-a fost promis, că
Duminea trecută va merge după ele și când
de până s'a schimbat, Jidani nu veniseră

după ele. Bieții oameni n'au avut alta de
făcut, ci au pus prunele în car și haf cu ele
la „Tribuna“. Era un scandal întreg. Oamenii
injurau, că li-se strică prunele.

Eată buclucurile ce-i fac d-lui Dr.
Rășiu „băieții“ d-sale. Intru cât va ei pot fi
insă scuzați: simțind că baraca se cufundă,
ei caută scăpare făcându-se până și life-
rași de prune, ceapă, lemnă neplutite etc.
etc. și la nevoie chiar... enciclopediști!

O tempora, o mores!

Noutăți

Arad, 17 Septembrie n. 1900.

Serbările aniversare de 200 ani de la
unire, se încep în Blaj azi Luni d. a., când
vor suna clopotele bisericilor de acolo și
apoi va porni conductul în sunetul muzicii,
traversând stradele și oprindu-se la reședința
mitropolitană. Marți sara va fi concert. Cu
această ocazie se va executa de corul for-
mat de inteligența locală: Oratoriul Ilie.
după cuvintele vechiului testament, de F.
Mendelssohn și Bramărelu', baladă populară
de Iac. Murășan. D șoara Elisa Bodocan va
declama un Imn religios și D-na Emilia
Albertoni, operistă din Milano, va cânta Sta-
bat mater de Rossini. Tot atunci se va exe-
cuta și terzetul Serenada de I. Murășan
pentru sopran, tenor și bass. D șoara Olivia
Bardoci va cânta la pian Craiul codrului
de F. Liszt și Cimpoiul de I. Murășan.

După concert va urma petrecere cu
joc în sala otelului Univers.

A doua zi, Mercuri se va ține se-
diința festivă în sala mare a institutelor de
învățământ din Blaj.

Bravura unei Romănce. D-na Isacescu
deja de mult timp s'a pregătit pentru a
trece în not Canalul Mănecei,
dar' în urma timpului nefavorabil în
continuu a fost silită să amâne. Ziua fa-
voraabilă pentru d-na Isacescu a fost cea de
6 Septembrie n. Deja de dimineață era un
timp frumos și senin. D-na Isacescu se de-
cise a nu măi amăna întreprinderea și încă
în aceeași zi să treacă canalul „La Manche“.
A făcut cunoscut tuturor celor interesați și
dimineața la 7 ore în fața unui public nu-
măros și între urale entusiaste a intrat în
Canal. D-na Isacescu era însoțită în drumul
său la o distanță de 3—400 metri de va-
porașul „Jennette“, care avea pe bord, afară
de amicil artiștești înotătoare, și un medic și
câțiva matrozii, bunii înotători, ear aveau
misiunea, ca la cas de pericol să sară într'a-
jutor. Afară de vaporașul „Jennette“, pe ar-
tista înotătoare o măi însoțiau la o depărtare
de 3—4 metri două luntri.

Apa era foarte rece, abia avea 14 grade,
și isbirea valurilor era puternică. Curajoasă
și vengoasă femeie însă despica valurile cu
putere și deja la 11 ore a. m. se afla la 8
chilometri departe de țarm, cu toate că de
multe ori valurile au abătut o din calea
dreaptă. La 11 ore fiind invitată de cei de
pe corabie, d-na Isacescu a bătut un pahar
de vin „Port“, ținând într'o mână paharul
și cu cealaltă înota măi departe. La orele
12 și jumătate d-na Isacescu a prânzit în
apa mării. Cu o mână înota mereu, ear în
cealaltă ținea o bucată de carne de găină
și pâne și după-ce mănecă aceasta, beu încă
un pahar de vin, continuându-și apoi earăș
drumul cu bărbăție. Din când în când d-na
Isacescu lua câte-o felie de lămâie presă-
rată cu zahăr, ca să contra balanseze gustul
sărăt al apei de mare.

D-na Isacescu nu arăta de loc a fi
obosită și numai răcierea apei, care scăzuse
la 12 grade, o indispunea. Astfel și a con-
tinuat calea până la orele 4 și 20 minute,
străbătând o distanță ca de 30 kilometri.
Cei de pe vaporaș invitară pe artișta să în-
trerupă înotul, deoarece-ce valurile mării erau
tot măi puternice, și în cazul cel măi fa-
voraabil n'ar fi putut ajunge la Dover, decât
a doua zi la amiază, fără a odihni cât de
puțin.

În tătoarea văzând imposibilitatea de a
continua, se învoi să iasă din apă. Pe co-
rabie au făcut înotătoare fricțiun cu apă
de Colc ia, a fost învălțată într'un ceareaf
cald și țezată pe un fotoliu. Corabia s'a
înapoiat și la orele 5 și 50 minute sara a
sosit d-na Isacescu la Calais.
D-na Isacescu a fost întâmpinată
cu strigăte entusiaste și transportată
la locuința sa, unde s'a odihnit până la 7

ore, apoi a cinat. Ziua următoare și-a con-
tinuat modul de viață, ca și când nu s'ar
fi întâmplat nimic în ziua precedentă.

Comisar guvernial. Ministrul reg. ung.
a numit comisarul al său la examenele
de maturitate-remenditoare dela gimnasiul
din Brașov, pe Kunz Elek, director suprem
din Cluj. Examenele se vor începe în 22
Septembrie st. n.

Patrioții rău supărați. Foile maghiare
sunt din cale afară supărate pe Sași pentru
pricina, că după cei din Brașov (cu Kron-
stadt-ul vin acum și Sașii din alte orașe să
le conserve numele german. Astfel, cei din
Sibiu nu se lasă de Hermannstadt și Sașii
bistrițeni — de Bistritz. Năcazul patrioților
e cu atât măi mare, cu cât — zice ei — Sașii
sunt ajutați și de Românii în această măi
nouă „tradare de patrie“. — O fi!

În contra falsificării vinurilor mini-
strul unguresc de interne a dat zilele
acestea o nouă ordonanță, relativ la speșele
împreunate cu examinarea vinurilor. Până
acum autoritățile, chiar dacă aveau bănu-
ială întemsiată în contra unor anumiți fa-
bricauți și liferași de vinuri, nu prea în-
drăsniau să pășească cu toată energia, fiind-
că aveau și ele recoare de cheltuelile, ce
eventual ușor puteau, în anumite cazuri, să
li-se ceară lor, dacă vinul s'ar fi dovedit
nefalsificat. Acestui rău 'i-se pune capăt
prin noua ordonanță ministerială, care dis-
pune, că speșele împreunate cu examinarea
vinurilor de-acî încolo are să le supoarte mi-
nisteriul agriculturii, dacă venzătorii de vi-
nuri bănuți s'ar dovedi nevinovați. Noua
ordonanță a sosit Sâmbăta trecută și la mu-
nicipiul aradan.

Oficiant postal sinucis. Zilele trecute
în Cașovia s'a sinucis oficiantul-supe-
rior de poștă, Alberty Béla, trăgându-și un
glont în cap. Pricina — așa se zice — nu se
știe.

Declarație! În nrul din 6 i. c.
al „Tribunei“ a apărut sub titlul „O
lămurire“ o reproducere din ziarul
unguresc „Ellenzék“ din Cluj cu un
comentar (de un necunoscut) referi-
tor la persoana mea, față de care
declar:

Subscrierul am părăsit institutul „So-
meșana“ încă în 17 Faur st. n. fiind con-
cediat de direcțiune pe basă de atestat me-
dical, dela care dat nu am luat parte la
conducerea institutului nici ca secretar, nici
ca membru la Direcțiune, afară dela a li-a
adunare generală ordinaș din 10 Maiu, cu
care ocaziune în calitate de acționar și
membru al Direcțiunei, am făcut unele pro-
punerii, resp am susținut unele, ear nu
'i au convenit dlui director Dr. Teodor Mi-
chali; însă eu acestea le-am făcut din con-
vingere. Este adevărat că direcțiunea în
decursul absentării mele dela institut res-
cu finea lunii Iulie a luat față de poziția
mea de secretar al institutului o deciziune
unilaterală, chiar cu provocare la ținuta
mea din adunarea generală, și că față de
mine cât și față de alți trei acționari s'a
înaintat proces de calumniare, dar este ade-
vărat și aceea, că în decursul pertractării
din 30 August toată cauza a intrat în
altă față, deci a fost nu numai necuvin-
cios a scrie despre o cauză neterminată,
și despre care nu se știe că pe a cui parte
este adevărul, ci a fost o escrochiere,
resp. o seducere a opiniunii publice, cu
scop evident de a mă discreditare pe mine și
de a folosi nu institutul „Someșana“, ci di-
rectorulul ei. În cazul present institutul și
directorulul lui măi mult i-au stricat, ca
folosit; ear subscrierulul nu va fi în stare
a-și strica reputația nici când un anonim, de
oare-ce după informația primită din loc com-
petent, Direcțiunea și comitetul institutului
nu au parte la cele scrise și referitoare la
mine. Deocamdată numai atăta pentru la
murirea celor interesați.

Pentru cas de necesitate îmi rezerv
dreptul, că la timpul său, pe basă de do-
cumente oficiale, să dau celor interesați
toate lămuririle referitoare acestei cauze.

S. Rus.

Concert și teatru în Sebeșul sășesc.
Reuniunea meseriașilor din Sebeș „Andre-
iana“ invită la concert și teatru ce-l va an-
gea din incidentul sfârșirii bisericești: 10
vate din Sebeș, Duminec în 10 23 septem-
embrie a. c., în sala cea mare a hoteșului

„La leul de aur“. Inceputul la 7 1/2 oare
seara. Prețul de intrare loc. I. 2 cor., loc
II. 1 cor. 40 fl., loc. III. 1 cor., galerie 60
fl. Venitul curat e destinat în favoarea „Fon-
dului pentru ajutorarea văduvelor și orfan-
ilor meseriașilor din Sebeș și jur“. Oferte
marinimoase se primesc cu mulțumită și se
vor cuita pe cale publică. Program: 1. Cu-
vânt occasional la desvălirea drapelului „An-
dreanei“; 2. „Să cântăm azi în cor“, cor
mixt de Haydn; 3. a) „Cine n'are dor pe
vate“, cor mixt de G. Șorban; b) „Țiganul
la vână“, anecdotă de T. Speranța; 4. „Co-
pilo, tu ești gata“, cor mixt de F. Mendel-
sohn; 4. a) „Țiganul cinstit“, anecdotă de
T. Speranța; b) „Eu mă duc, codrul ră-
mâne“, cor mixt de G. Șorban. „Sărăcie lu-
cie“, comedie într'un act de I. Vulcan. După
teatru: dans.

Un tinăr maturisant eminent
dorește a fi aplicat ca practicant în
vre-o cancelarie notarială. Oferte se
primesc la administrațiunea „Tribunei
Poporului“.

Un tinăr român cu purtare
bună, care posedă limba română în
vorbit și scris și cu scrisoare frumoasă,
poate fi aplicat imediat în cancelaria
subscrierului, unde are a-și înainta ce-
rerea.

Chișineu (Kis-Jenő).

Mihail Velicu,
advocat.

ULTIM CUVĖNT.

— Mamă, cum trebuie să scriu o scri-
soare de felicitare?

— Cel măi bun lucru, fata mea, e să
scrii cum vorbești.

— Dar dacă vorbești pe nas?

Ultime știri.

Războiul din China.

Știrile din urmă spun, că toată chestia
cu tratativele pentru pace din parte chineză
este încredințată vice-regelui Li Hung-Qiang.

Londra, 16 Septembrie. Luț „Daily
Telegraph“ 'i-se raportează din Pe-
king, că la intrarea în palatul impe-
rial soldașii, îndeosebi Rușii, au jăfuit
de-acolo toate obiectele de valoare și că
în Ciung Ciau au săvârșit cele măi în-
fiorătoare cruzimi asupra înlignilor, ne-
cinstind femei și ucizând dame și copii.
Comandantul japonez în persoană s'a
plâns de aceste oribilități la coman-
danții trupelor rusești și franceze.

Londra, 16 Septembrie. Agenția „Nou-
ter“ raportează din Peking că asasinul amb-
sadorului german a fost interogat din nou și a
recunoscut, că omorul l-a săvârșit la ordinul
unui înalți funcționar chinez, care a porun-
cit să fie ucis toți reprezentanții put rilor
străine.

Din Transvaal.

Resboiul englezo-bur pare a fi pe
isprăvite. Beștrănul președinte Krüger de
trei zile deja se află pe teritoriul portu-
gez, la Lorenzo-Marquez, unde după
știrile măi nouă, în urma intervenției
Englitterei, Portugalia îl tractează aproape
ca p'un prizonier, nelăsându-l să se de-
părteze din palatul guvernului. Comanda
supremă peste oștire și toți Burii, Krü-
ger a încredințat-o generalului Botha,
ear el a plecat din țeară cu gând ca,
sosind în Europa, să solicite intervenția
marilor puteri.

Burii continuă de altfel lupta de
guerilă, și după o telegramă din Londra,
la 15 c. în apropiere de Helvetia ei au
pus mâna pe un detașament de pioneri
al lui Buller, căzându-le în mână și
poșta întregă a generalului englez.

Editor: Aurel Popovici Bareianu.
Red. respuns: Ioan Rusu Șirianu.

Numărul telefonului 10.

Alexandru Hoffmann

prăvălie de efecte de modă

la „Rândunică.“

Palatul teatrului.

Cel mai bogat asortiment cu prețuri foarte mici, de efecte diverse.

Cravate de dame „Reform“ 25 cr. bucata.

Ciorapi pentru dame, domni și copii lucrați în închisoare recunoscuți de cei mai buni; prețul după registru.

Rufărie pentru bărbați, femei și copii, se confecționează după măsură, dar sunt și în deposit.

Dantele, dela 5 cr. în sus, briuri și incingătoare dela 38 cr. în sus.

N. B. A sosit un nou transport din faimoasele mănăși de piele, perechea numai 95 cr.

Numărul telefonului 10.

499 1—10

„Casa de negoț in Zürich“ din Budapesta

face cunoscut onor. public din Arad și giur că la 16 l. c. comisionarul său sosește cu cele mai moderne și cele mai frumoase executate

„Bluze noutăți“.

Acele stimate dame cari ar dori să vadă colecția sunt rugate să-și lase stim. adresă la

„Hotel Crucea Alba“.

498 1—1

In atențiunea domnilor învățători români. Aducem la cunoștința domnilor învățători de la școlile populare, că Inaltul minister reg. ung. de culte și instrucțiune publică cu datul de 26 Martie 1900 Nr. pres. 1070 a aprobat manualul „Geografia pentru școlile populare întocmită pe baza planului ministerial de învățământ, partea primă pentru clasele III. și IV., de Vasile Goldiș, profes. gimnas.“

In legătură cu aceasta anunțăm pe domni învățători, că tocmai acum a esit de sub tipar și partea a doua din Geografia dlui Vasile Goldiș.

Ambele părți se pot procura de la Librăria editoare Ciureu în Brașov. precum și de la toate librăriile din patrie.

Tipografia
„Tribuna Poporului“
arangiata fiind cu material nou
primește spre executare:

Tipărituri de bancă,	Carti,	Ori-ce tipărituri.
Broșuri,	Invitări la nunta,	Anunțuri funebre, etc.

Cele mai moderate prețuri!!

Institut de cură,

deschis de dimineața dela 6 ore până la 7 ore seara (abstrăgând orele dela 9—11 in. am.)

La dispoziția publicului stau următoarele mijloace de leuire:

Scaldă în lumina electrică:

1. Reumă, podagră, aprindere de nervi (ischias), dureri la coaste și la față, nevralgia, aprinderi de pelița peptului și a foalelui, otrăvire cu metal (argint viu, zinc, argint, plumb).

2. Morburi de sânge (cu ajutorul curei de mercuriu și iod), îngrășarea peste măsură, grăsimea de inimă, aprindere de pelița rinichilor, boala de zahăr (diabet).

3. Anemia, nevrastenia (slăbirea nervilor), nervositatea.

4. Morburi de piele învechit, scrofule, luparea etc.

După felul boalei, scaldă aceasta poate fi urmată de leuirea cu apă rece, de masaj sau împachetare. — Intrebuințarea odată costă: 1 fl. 25 cr.; 15 bilete: 15 fl.

Camere pentru inhalatie, după metoda dela Gleichenberg Ems, pentru aprinderi acute și învechite de gâtlee, de plumant, cum și pentru dilatare de plumant și astma. — Intrebuințarea odată costă: 75 cr.; 15 bilete: 9 fl.

Cura cu apă-rece. Intrebuințarea odată: 60 cr.; 15 bilete 7 fl.

Gimnastica svedeză pentru întărirea reconvașenților cu musculatura slăbită, pentru întărirea băieților și a oame-nilor desvoldați, cari sufer de morburi de inimă și de strim-tarea coșului peptului.

Taxa lunară dela 10 fl. în sus, după-cum e felul casului de boală.

Fie-care bolnav se bucură de căutarea ce l-o prescrie medicul său propriu, sau după sfatul ce însumi l-i dau. Ori-ce îndeplinire a curei se întreprinde sub veghierea mea personală.

Dr. A. HECHT, 450 28—28

Arad, strada Templor, palatul „Morii“ or. Telefon: Nr. 270.

Banca generală de asigurare mutuală „TRANSILVANIA“

423 17—59

IN SIBIU.

asigurează pe lângă cele mai favorabile condițiuni:

1. in contra primejdiei de foc și de exploziuni; clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobile ș. a.;

2. pe viața omului in toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri in cazul morții și pentru terminuri fixate, de zestre și de rente.

Deslușiri se dau, și oferte de asigurări se primesc din comitatele: Arad, Bichis, Bihor, Ciănad, Caraș-Severin, Timiș și Torontal

Agentura principală din Arad.

Strada (Széchenyi Nr. 1. casa dlui avocat Dr. Virgil Bogdan etagiul II) precum și prin agenturile cercuale și speciale.

Imprumuturi ieftine pe amortisație

Recomand în atențiunea on. proprietari de pământ și proprietari de case in Arad-centru, că prin mijlocirea mea pot obține până la cele mai mari sume și pe lângă condițiuni foarte favorabile

imprumuturi ieftine amortisaționale cu amortisație de 15—50 ani.

Nu comput înainte nici un fel de remunerație, convertesc datorii vech, de asemenea la dorință anticipiez de la mine cheltuelile de intabulare.

Provocându-mă la faptul, că de mai mulți ani la foarte numeroși inși i-am împlinit spre cea mai mare mulțumire a lor trebuințele de imprumuturi, rog cu toată stima pe on. domni proprietari de pământ și proprietari de case, ca in propriul lor interes cu deplină încredere să se adreseze mie cu afacerile lor de imprumuturi.

Imprumuturile sunt la camete de 4% 4 1/2 și 5% pe lângă amortisari corespunzătoare din capital

Institut de împrumut pe imobile și moșii 453 17—17

Szűc F. Vilmos

ARAD, Fă-ut Nr. 3, vis-à-vis cu moara Széchenyi.

Respons se dă numai dacă la închebările ce se fac se adungă și marcă poștală